

Bruxelles, den 27.4.2022
COM(2022) 655 final

2022/0131 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til
tredjelandstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om
et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en
medlemsstat (omarbejdning)**

{SEC(2022) 201 final} - {SWD(2022) 655 final} - {SWD(2022) 656 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Forslagets begrundelse og formål

Formålet med dette forslag er at ændre direktiv 2011/98/EU¹ om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelands, der har lovligt ophold i en medlemsstat ("direktivet om en kombineret tilladelse"). Nærværende forslag indgår i den pakke af foranstaltninger om "færdigheder og talent", der foreslås som opfølgning på Kommissionens meddelelse om en ny pagt om migration og asyl² (i det følgende benævnt "pagten"), der blev vedtaget den 23. september 2020, og som understregede behovet for at afhjælpe de vigtigste mangler i EU's politik for lovlig migration og dermed opfylde det overordnede mål om at tiltrække færdigheder og talent, som EU har brug for. Omarbejdningen af direktivet om en kombineret tilladelse indgår i disse foranstaltninger med det formål, som fastsat i pagten, at "undersøge[...], hvordan lovgivningens anvendelsesområde kan forenkles og præciseres". Pakken omfatter også en omarbejdning af direktiv 2003/109/EF om fastboende udlændinge³ og en ledsagende meddelelse, hvori der fastlægges en ny tilgang hen imod en ambitiøs og bæredygtig EU-politik for lovlig migration, der tiltrækker talent til vores økonomier og skaber sikre adgangsveje til Europa⁴.

Langt de fleste migranter ankommer til Europa på lovlig vis. I 2019 udstedte EU-medlemsstaterne over tre millioner førstegangsopholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, hvoraf over en million blev udstedt med henblik på beskæftigelse.

I 2019⁵ indberettede medlemsstaterne 2 984 261 afgørelser om en kombineret tilladelse⁶, hvoraf 1 212 952 vedrørte udstedelse af en førstegangstilladelse. De øvrige afgørelser vedrørte forlængelse eller ændring af tilladelser. Af alle de tilladelser, der blev udstedt i 2019, blev 1 172 028 (39 %) udstedt med henblik på lønnet beskæftigelse, 928 483 (31 %) af familiemæssige årsager, 395 428 (13 %) med henblik på uddannelse og 368 509 (12 %) af andre årsager ifølge tilgængelige statistikker⁷.

Direktivet om en kombineret tilladelse har primært til formål at fastsætte én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret arbejds- og opholdstilladelse og sikre et sæt fælles rettigheder for ansøgningsberettigede tredjelandsstatsborgere baseret på ligebehandling med statsborgerne i den medlemsstat, der udsteder den kombinerede tilladelse. Som det blev fremhævet allerede i forbindelse med kvalitetskontrollen vedrørende lovlig migration i 2019 og gennemførelsesrapporten, står visse udestående spørgsmål imidlertid stadig i vejen for, at formålene kan indfries fuldt ud.

¹ EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1.

² [COM\(2020\) 609 final](#).

³ COM(2022) 650.

⁴ COM(2022) 657.

⁵ Kilde: Eurostat ([migr_ressing](#)).

⁶ For så vidt angår indberetning af statistikker forstås ved "kombineret tilladelse" en opholdstilladelse, der omfatter både de personer, der opholder sig med henblik på at arbejde, og de personer, der har fået indrejsetilladelse af andre årsager, men som har ret til at arbejde. Den statistiske definition af "kombineret tilladelse" svarer til artikel 2, litra c), i direktiv 2011/98/EU.

⁷ For ca. 4 % af det samlede antal kombinerede tilladelser, der blev udstedt i 2019, foreligger der ikke nogen begrundelse for at udstede tilladelsen. I lyset af de ændrede migrationsstrømme i 2020 som følge af covid-19-pandemien er der i analysen anvendt statistikker for 2019.

Forslaget har til formål at strømline ansøgningsproceduren og gøre den mere effektiv. I øjeblikket afholder ansøgningsprocedurerne samlede varighed⁸ arbejdsgiverne fra at rekruttere internationalt. Kortere procedurer forventes at bidrage til at øge EU's tiltrækningskraft og afhjælpe manglen på arbejdskraft i EU. Forslaget indeholder også nye krav om at styrke garantiene for og ligebehandlingen af tredjelandstatsborgere sammenlignet med EU-borgere og beskytte dem bedre mod arbejdskraftudnyttelse. Dette vil gøre det lettere at matche arbejdsgivere og arbejdstagere samt mindske sårbarheden over for arbejdskraftudnyttelse.

I de 10 år, hvor direktivet har været anvendt, har Kommissionen modtaget en række klager over medlemsstaternes gennemførelse heraf (navnlig over manglende overholdelse af lovbestemte frister for udstedelse af en kombineret tilladelse eller spørgsmål vedrørende social sikring). Visse klager blev fulgt op af traktatbrudssøgsmål. Ved den evaluering af direktivet, der blev foretaget som led i kvalitetskontrollen vedrørende lovlig migration⁹ (i det følgende benævnt "kvalitetskontrollen") og vedtaget i 2019, og gennemførelsesrapporten¹⁰, der også blev vedtaget i 2019, blev der konstateret en række personelle og materielle forskelle, uoverensstemmelser og mangler samt praktiske problemer i forbindelse med medlemsstaternes anvendelse af direktivet. I kvalitetskontrollens konklusioner blev det navnlig anbefalet at "overveje at foreslå lovgivningsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede uoverensstemmelser, forskelle og andre mangler med henblik på at forenkle, strømline, komplettere og generelt forbedre EU-lovgivningen".

Europa-Parlamentet glædede sig i sin beslutning af 21. maj 2021 om nye veje til lovlig arbejdskraftmigration¹¹ over Kommissionens planlagte revision af direktivet om en kombineret tilladelse og foreslog, "at direktivets anvendelsesområde og anvendelse udvides for at nå ud til en bredere kategori af arbejdstagere".

1.2. Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Nærværende forslag er i overensstemmelse med Kommissionens nye pagt om migration og asyl¹², der blev vedtaget den 23. september 2020, og som understregede behovet for at afhjælpe de vigtigste mangler i EU's politik for lovlig migration og dermed opfylde det overordnede mål om at tiltrække de færdigheder og det talent, som EU har brug for.

Forslaget supplerer andre instrumenter, der er vedtaget på området for lovlig migration, navnlig de direktiver, der regulerer opholdsstatus: direktiv 2009/50/EF om det blå EU-kort for højt kvalificerede arbejdstagere¹³, direktiv 2003/109/EF om fastboende udlændinge¹⁴, direktiv (EU) 2016/801 om studerende og forskere¹⁵ og direktiv 2003/86/EF om

⁸ Undersøgelsen af den praktiske anvendelse af kvalitetskontrollen viser, at den tid, der kræves for at ansøge om visum, undertiden forlænger den samlede procedure betydeligt, i nogle tilfælde med op til 3 måneder.

⁹ Se resuméet af kvalitetskontrollen i bilag 7 og den fuldstændige rapport: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/fitness-check_en#:~:text=

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=DA>.

¹¹ Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2021 om nye veje til lovlig arbejdskraftmigration (2020/2010(INI)).

¹² COM(2020) 609 final.

¹³ Rådets direktiv (EU) 2021/1883 af 20. oktober 2021 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF (EUT L 382 af 28.10.2021, s. 1).

¹⁴ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44). Omarbejdningen af direktivet om fastboende udlændinge indgår også i pakken vedrørende færdigheder og talent, se (COM).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste,

familiesammenføring¹⁶ (i det følgende benævnt: direktiverne om lovlig migration) samt direktiv 2011/95/EU om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse¹⁷.

Forslaget er i overensstemmelse med handlingsplanen for integration og inklusion for 2021-2027¹⁸, som udgør en fælles politisk ramme til støtte for medlemsstaterne ved videreudviklingen og styrkelsen af deres nationale integrationspolitikker for tredjelandstatsborgere og personer med migrantbaggrund, herunder fastboende udlændinge i EU.

1.3. Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Forslaget understøtter målene i Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen "Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation", der sætter kursen for EU's vej til genopretning hen imod en økonomi og et samfund, der er grønnere, digitale og mere modstandsdygtige. Forbedring og tilpasning af færdigheder, viden og kompetencer er en vigtig del heraf. Foranstaltninger til forbedring af ansøgningsproceduren for en kombineret tilladelse samt ret til ligebehandling skal ses i denne bredere sammenhæng.

Forslaget er også i overensstemmelse med den europæiske dagsorden for færdigheder¹⁹, hvori der efterlyses en mere strategisk tilgang til lovlig migration, der sigter mod bedre at kunne tiltrække og fastholde talent. Dette kræver bedre jobmatchning, klare procedurer vedrørende indvandring samt mere effektiv anerkendelse af tredjelandstatsborgeres kompetencer på EU's arbejdsmarked.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 79, stk. 2, i TEUF, som giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at træffe afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure og vedtage foranstaltninger vedrørende: a) betingelser for indrejse og ophold samt standarder for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, og b) definition af rettighederne for tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og ophold i de øvrige medlemsstater.

2.2. Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Nærhedsprincippet finder anvendelse, da der er tale om et område med delt kompetence²⁰. Der blev foretaget et nærhedstjek i den konsekvensanalyse, der blev udarbejdet i forbindelse

elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 274 final.

²⁰ Enhver foranstaltning, der foreslås på området for lovlig migration, "berører [imidlertid] ikke medlemsstaternes ret til at fastlægge antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande på deres område for at søge arbejde som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende" (artikel 79, stk. 5, i TEUF).

med det første forslag om en kombineret tilladelse i 2007 (COM(2007) 638 final). Behovet for en fælles EU-ramme for lovlig migration hænger sammen med afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser i EU og oprettelsen af Schengenområdet.

Kvalitetskontrollen viste, at direktiverne om lovlig migration, herunder direktivet om en kombineret tilladelse, har haft en række positive virkninger, som medlemsstaterne ikke ville have opnået alene, såsom en vis grad af harmonisering af betingelser, procedurer og rettigheder, hvilket har bidraget til at skabe lige vilkår på tværs af medlemsstaterne, forenkede administrative procedurer, øget retssikkerhed og forudsigelighed for tredjelandstatsborgere, arbejdsgivere og forvaltninger, øget anerkendelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder (nemlig retten til at blive behandlet på lige vilkår med statsborgere på en række vigtige områder såsom arbejdsvilkår, adgang til uddannelse og socialsikringsydelser samt proceduremæssige rettigheder) og forbedret mobilitet inden for EU.

Formålet med omarbejdningen af direktivet om en kombineret tilladelse er yderligere at forenkle proceduren og at styrke retten til ligebehandling og beskyttelsen af arbejdstagere fra tredjelandslande, der har lovligt ophold i EU. Navnlig vil strømlinede og afkortede procedurer på EU-plan gavne både tredjelandstatsborgere og deres potentielle arbejdsgivere i hele EU, mens forbedrede rettigheder vil bidrage til at sikre lige vilkår for arbejdstagere fra tredjelandslande i forskellige medlemsstater og mindske risikoen for social dumping. På grundlag af forskellene i gennemførelsen af direktivet kan det konstateres, at hvis medlemsstaterne handler alene, er der risiko for, at den forskellige behandling af tredjelandstatsborgere i forskellige medlemsstater vil fortsætte og ikke blive yderligere mindsket eller præciseret. Dette kan føre til fortsat konkurrenceforvridning på det indre marked mellem medlemsstater, der giver flere rettigheder end andre, eller som har mindre besværlige procedurer for udstedelse af kombinerede tilladelser.

2.3. Proportionalitetsprincippet

De ændringer af direktivet om en kombineret tilladelse, der indføres med dette forslag, er begrænsede og målrettede og sigter mod effektivt at afhjælpe de vigtigste mangler, der er konstateret i forbindelse med gennemførelsen og evalueringen af direktivet. De foreslåede ændringer er begrænset til de aspekter, som medlemsstaterne på egen hånd ikke kan opnå på tilfredsstillende vis, og hvor den administrative byrde for interessenterne ikke vil være uforholdsmæssigt stor i forhold til de mål, der skal nås, eftersom foranstaltningerne kun vil ajourføre eller supplere de allerede eksisterende procedurer.

Den administrative byrde, der pålægges medlemsstaterne i form af ændring af lovgivningen, vil være moderat, da direktivet om en kombineret tilladelse allerede eksisterer, og byrden vil blive opvejet af fordelene.

På baggrund af ovenstående går forslaget ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål.

2.4. Valg af retsakt

Formålet med dette forslag er at foretage målrettede ændringer af direktivet for at afhjælpe visse konstaterede mangler. Eftersom det foreslåede instrument er en omarbejdning af direktivet om en kombineret tilladelse, er det mest hensigtsmæssigt at vælge samme type retsakt. Det fastsætter bindende minimumsstandarder, men giver samtidig medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

3.1. Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Kvalitetskontrollen af EU-lovgivningen om lovlig migration²¹, der blev vedtaget den 29. marts 2019, indeholder en tilbunds gående evaluering med henblik på at vurdere, om EU's ramme for lovlig migration stadig egner sig til formålet, samt identificere uoverensstemmelser og mangler og undersøge, hvordan de eksisterende regler kan strømlines og forenkles. Ved den evaluering af direktivet, der blev foretaget som led i kvalitetskontrollen, og gennemførelsesrapporten²², der også blev vedtaget i 2019, blev der konstateret en række personelle og materielle forskelle, uoverensstemmelser og mangler samt praktiske problemer i forbindelse med medlemsstaternes anvendelse af direktivet.

Som ovenfor nævnt blev det i kvalitetskontrollens konklusioner anbefalet at "overveje at foreslå lovgivningsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe de konstaterede uoverensstemmelser, forskelle og andre mangler med henblik på at forenkle, strømline, komplettere og generelt forbedre EU-lovgivningen". De vigtigste problemer, der blev konstateret, kan inddeles i tre områder:

- (1) En kompliceret og ineffektiv ansøgningsprocedure og i visse tilfælde uklare rettigheder forlænger procedurene og gør det mindre attraktivt for tredjelandsstatsborgere at arbejde i EU.
- (2) Visse kategorier af migranter er ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde eller af andre EU-retsakter.
- (3) Arbejdstagere beskyttes ikke i tilstrækkelig grad mod at blive udnyttet.

4. HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Der blev som led i kvalitetskontrollen vedrørende lovlig migration²³ afholdt en bred høring, herunder en offentlig høring. Fra den 23. september til den 30. december 2020 blev der via Kommissionens portal "Deltag i debatten"²⁴ afholdt en anden offentlig onlinehøring om fremtiden for lovlig migration.

I første halvdel af 2021 blev der afholdt målrettede høringer, hvor der blev stillet mere tekniske spørgsmål om omarbejdningen af direktivet. Nogle af høringerne blev gennemført af Kommissionen uafhængigt og andre af en ekstern kontrahent i forbindelse med en undersøgelse. Der blev også som led i konsekvensanalysen rettet ad hoc-forespørgsler til medlemmerne af Det Europæiske Migrationsnetværk.

Svarene på de to ovennævnte offentlige høringer kom fra EU-borgere, organisationer og tredjelandsstatsborgere (med bopæl i eller uden for EU), erhvervs sammenslutninger og organisationer, ikkestatslige organisationer, akademiske institutioner/forskningsinstitutioner, fagforeninger, ministerier og offentlige enheder. De målrettede høringer omfattede kompetente myndigheder i medlemsstaterne, erhvervs sammenslutninger og -organisationer, ikkestatslige organisationer, den akademiske verden, retlige aktører, tænketanke og offentlige enheder.

²¹ SWD(2019) 1055 final.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019DC0160&from=DA>.

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3aai-icf_201806.pdf.

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en.

De vigtigste problemer, der blev konstateret under høringerne, er blevet taget i betragtning og behandlet i forslaget.

4.1. Indhentning og brug af ekspertbistand

Konsekvensanalysen vedrørende omarbejdningen af direktivet blev understøttet af den undersøgelse, der blev udført af en ekstern kontrahent²⁵. Desuden blev en række ekspertgrupper hørt om omarbejdningen af direktivet, nemlig: ekspertgruppen om migranternes synspunkter inden for migration, asyl og integration den 2. marts 2021, det europæiske netværk af offentlige arbejdsformidlinger den 10. marts 2021, Kommissionens uformelle ekspertgruppe om økonomisk migration den 14. april 2021 og EU-netværket af sagsbehandlere inden for lovlig migration den 29. april 2021. Det Europæiske Migrationsnetværk blev også hørt i forbindelse med en ad hoc-forespørgsel²⁶.

4.2. Konsekvensanalyse

I overensstemmelse med sin politik for bedre regulering foretog Kommissionen en konsekvensanalyse som led i udarbejdelsen af forslaget. Konsekvensanalysen indeholder en gennemgang af tre mulige politiske løsninger med forskellige niveauer af EU-intervention:

Løsning 1: foranstaltninger til forbedring af direktivets effektivitet. Denne politiske løsning omfatter nye ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger til forbedring af gennemførelsen af direktivet, såsom sammenlignende analyser og målrettede undersøgelser af konkrete aspekter af direktivets gennemførelse, og til udarbejdelse af ikkebindende retningslinjer for fortolkningen af direktivets bestemmelser i form af en håndbog i direktivet om en kombineret tilladelse; den omfatter anbefalinger i forbindelse med aspekter, der i øjeblikket ikke anses for at være omfattet af proceduren for en kombineret tilladelse; og den fremmer innovative tilgange.

Løsning 2: grundlæggende lovgivningsmæssig revision af direktivet. Denne politiske løsning har til formål at forenkle ansøgningsproceduren og at præcisere, hvilke kategorier af arbejdstagere fra tredjelande der er omfattet af direktivet, og at sikre, at personer, der nyder beskyttelse i henhold til national ret, er omfattet. Denne løsning vil også gøre det muligt at vedtage bløde lovgivningsforanstaltninger (f.eks. henstillinger) med henblik på at forbedre og harmonisere gennemførelsen af retten til ligebehandling i henhold til direktivet om en kombineret tilladelse.

Løsning 3: lovgivningsmæssig revision af direktivet som i løsning 2 samt regulering af rettigheder og beskyttelse. Denne løsning omfatter de lovgivningsmæssige ændringer, der er planlagt i løsning 2, og vil desuden sigte mod at forbedre og præcisere visse ligebehandlingsrettigheder (retten til adgang til en bolig og til at modtage familieydelse), sikre, at tilladelsen ikke kun er knyttet til én arbejdsgiver, for at undgå, at den skal ændres unødigt mange gange, og ved lovgivning forbedre beskyttelsen mod arbejdskraftudnyttelse.

²⁵ ICF, Study in support of the Impact assessments on the revision of Directive 2003/109/EC and Directive 2011/98/EU, 2021 (undersøgelse til støtte for konsekvensanalyserne vedrørende revisionen af direktiv 2003/109/EF og direktiv 2011/98/EU).

²⁶ EMN (2021) Ad Hoc Query 2021.36 to support an impact assessment study on the revision of the Single Permit Directive (ad hoc-forespørgsel 2021.36 til støtte for konsekvensanalysen vedrørende revisionen af direktivet om en kombineret tilladelse).

På grundlag af en vurdering af de sociale og økonomiske virkninger, de politiske løsnings effektivitet og virkningsfuldhed samt deres politiske gennemførlighed og accepten af dem blandt de berørte parter er den foretrukne løsning **løsning 3**.

Løsning 3 omfatter en lang række politiske foranstaltninger, der vil afhjælpe de eksisterende mangler ved direktivet, yderligere forenkle og strømline proceduren med én enkelt ansøgningsprocedure, styrke retten til ligebehandling og skabe endnu bedre sammenhæng mellem direktivet og den bredere EU-lovgivning om lovlig migration ved at præcisere de kategorier af arbejdstagere fra tredjelande, der ikke er omfattet af direktivet. Desuden medfører løsning 3 en udvidelse af direktivets personelle anvendelsesområde til at omfatte personer, der nyder beskyttelse i henhold til national ret, og som i øjeblikket ikke er fuldt omfattet af bestemmelserne om ligebehandling, og en udvidelse af direktivets materielle anvendelsesområde til at omfatte bestemmelser om arbejdstilsyn, overvågning og sanktioner over for arbejdsgivere i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv.

Konsekvensanalysen viste, at man med løsning 3 på yderst effektiv vis vil kunne nå målene og forene en stor del af de synspunkter, der kom til udtryk under høringerne af de berørte parter. Løsning 3 rummer desuden potentielle samfundsmæssige fordele, eftersom en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte personer, der nyder beskyttelse i henhold til national ret, vil give disse personer et udvidet sæt rettigheder, idet disse tredjelandstatsborgere på nuværende tidspunkt ikke eller kun i et vist omfang nyder godt af ligebehandling. Med denne løsning vil alle arbejdstagere fra tredjelande, der er omfattet af direktivet, også være bedre beskyttet mod at blive udnyttet. Løsning 3 sikrer derfor en god balance mellem en udvidelse af direktivets personelle og materielle anvendelsesområde og yderligere forenkling.

Desuden vil den foretrukne politiske løsning bedst imødekomme anbefalingerne i kvalitetskontrollen og opfylde målene i Kommissionens pagt om migration og asyl. Den vil også sikre overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis²⁷. Selv om det i pagten blev bebudet, at det ved revisionen af direktivet skulle undersøges, hvordan man kunne forenkle og præcisere lovgivningens anvendelsesområde, herunder indrejse- og opholdsbetingelser for arbejdstagere med kvalifikationer på lavt niveau og mellemniveau, blev muligheden for at medtage sådanne betingelser afvist på et tidligt stadium af konsekvensanalysens udarbejdelse.

Desuden er alle tredjelandstatsborgere, uanset kvalifikationsniveau, allerede omfattet af direktivets anvendelsesområde for så vidt angår proceduren for en kombineret tilladelse og de dertil knyttede rettigheder. De fleste af de berørte parter, der blev hørt, udtrykte skepsis over for behovet for at regulere indrejsebetingelserne for arbejdstagere med kvalifikationer på lavt niveau og mellemniveau, da disse betingelser efter deres opfattelse er tilstrækkeligt behandlet i den nationale lovgivning og proceduren for en kombineret tilladelse. Ekspertter har desuden givet udtryk for, at direktivet som et horisontalt "proceduredirektiv" ikke er det bedst egnede retlige instrument til kun at indføre indrejsebetingelser for bestemte kategorier af arbejdstagere.

Udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol

Den 22. september 2021 blev konsekvensanalysen forelagt Udvalget for Forskriftskontrol, og der blev afholdt et møde den 20. oktober 2021. Udvalget afgav en positiv udtalelse med

²⁷ Sag C-302/19 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod WS. Domstolens dom af 25. november 2020.

forbehold den 25. oktober 2021. Udvalget pegede på en række aspekter af konsekvensanalysen, som bør tages op. Mere specifikt anmodede udvalget om yderligere præcisering af initiativets snævre anvendelsesområde, som kunne give anledning til ubegrundede forventninger til de sandsynlige virkninger af de foreslåede foranstaltninger. Desuden anmodede udvalget om nærmere oplysninger om de centrale forskelle i de politiske valg mellem løsningerne og en bedre analyse af, om der findes alternative tilgange til de foreslåede foranstaltninger. Udvalget anmodede også om at få præciseret, hvordan de foreslåede foranstaltninger vil påvirke medlemsstaternes nationale arbejdsmarkeder og administrative systemer.

Der er taget højde for disse og andre mere detaljerede bemærkninger fra udvalget i den endelige udgave af konsekvensanalysen, som f.eks. indeholder et bedre billede af de foreslåede målrettede foranstaltningers mulige indvirkning på EU-arbejdsmarkedets overordnede tiltrækningskraft samt på medlemsstaternes nationale arbejdsmarkeder og administrative systemer. De politiske løsninger er blevet revideret i overensstemmelse med de tematiske områder, der er nævnt i problemstillingen. Udvalgets bemærkninger er også taget i betragtning i det følgende forslag til direktiv.

4.3. Målrettet regulering og forenkling

Formålet med dette forslag er at forenkle ansøgningsproceduren ved at tillade, at ansøgningerne kan indgives både i værtsmedlemsstaten og fra et tredjeland, og ved at fastsætte, at den frist på fire måneder, der er fastsat i direktivet, omfatter udstedelsen af det fornødne visum, jf. artikel 4, stk. 3, og den tid, som de kompetente myndigheder har brug for til at undersøge arbejdsmarkedssituation. På grundlag af de foreslåede ændringer vil den kombinerede tilladelse også give tredjelandsstatsborgere ret til at skifte arbejdsgiver i gyldighedsperioden, hvilket også bør bidrage til at mindske den administrative byrde ved at begrænse behovet for gentagne ansøgninger i tilfælde af ændring i beskæftigelsen. Desuden har forslaget til formål at forbedre visse ligebehandlingsrettigheder og præcisere, hvilke kategorier af arbejdstagere fra tredjelande der er omfattet af direktivet. Desuden medfører forslaget en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til at omfatte personer, der nyder beskyttelse i henhold til national ret, og styrker beskyttelsen af arbejdstagere fra tredjelande ved at indføre bestemmelser om lettere klageindgivelse samt om overvågning og sanktioner. Med forslaget indføres nye bestemmelser med henblik på bedre at beskytte arbejdstagere fra tredjelande, der kan blive afskrækket fra at indgive klager over deres arbejdsgivere af frygt for at miste deres opholdstilladelse, ved at sikre, at tredjelandsstatsborgeren i mindst tre måneder efter at være blevet arbejdsløs kan opholde sig lovligt i medlemsstaten.

Dette forslag indgår i bilag II til Kommissionens arbejdsprogram for 2021²⁸ og er derfor en del af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit). Fit for Future-plattformen afgav også en udtalelse om, hvordan unødvendige byrder kan forenkles og mindskes, herunder ved at modernisere den eksisterende EU-lovgivning gennem digitalisering, hvilket afspejles i forslaget. Udtalelsen blev vedtaget den 10. december 2021. Plattformen fremsatte følgende to anbefalinger:

Forslag 1: At strømline og digitalisere ansøgningen om en kombineret tilladelse samt visumansøgninger for at mindske den administrative byrde og omkostningerne for ansøgere og myndigheder.

²⁸

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0690&qid=1652775104036>.

Forslag 2: At forenkle procedurerne for arbejdsgiverskift og at øge ejerskabet blandt arbejdstagerne, hvilket vil medføre konkrete fordele for ansøgerne og de nationale forvaltninger.

Der følges op på disse forslag i:

artikel 4, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne bør tillade, at en ansøgning om en kombineret tilladelse kan indgives både i værtsmedlemsstaten og fra et tredjeland, og som pålægger medlemsstaterne at udstede det fornødne visum, hvis kravene i henhold til EU-retten eller national ret er opfyldt,

artikel 5, hvori det fastsættes, at den frist på fire måneder, der er fastlagt i direktivet, omfatter udstedelse af det fornødne visum, jf. artikel 4, stk. 3. Fristen skal også omfatte den tid, som de kompetente myndigheder har brug for til at undersøge arbejdsmarkedssituation, inden der træffes afgørelse om den kombinerede tilladelse,

artikel 11, hvori det fastsættes, at den kombinerede tilladelse ikke må inddrages i det tilfælde, at indehaveren bliver arbejdsløs. Medlemsstaterne skal tillade tredjelandssstatsborgere at opholde sig på deres område i mindst tre måneder inden for tilladelsens gyldighedsperiode.

Platformens første forslag omhandler også digitalisering af ansøgninger om opholds- og arbejdstilladelser. Dette komplekse aspekt behandles ikke i nærværende forslag, der i stedet har fokus på at strømline og forenkle procedurerne. Digitalisering kan imidlertid bidrage til at gøre behandlingen af ansøgninger hurtigere og dermed nedbringe omkostningerne for ansøgere og arbejdsgivere. Den vil også muliggøre jobmatchning og mindske risikoen for sort arbejde. Kommissionen vil derfor i den forbindelse følge erfaringerne med digitalisering af Schengenvisa og udføre teknisk arbejde inden for sine relevante netværk med sigte på at drøfte de muligheder, som digitalisering kan medføre, og undersøge dens fordele og virkninger nærmere.

<i>Refit-besparelser – foretrukken løsning</i>		
<i>Beskrivelse</i>	<i>Beløb</i>	<i>Bemærkninger</i>
Omkostningsbesparelser som følge af lavere ansøgningsomkostninger	Op til 11,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Tredjelandssstatsborgere
	Op til 3,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Arbejdsgivere
Omkostningsbesparelser som følge af nedsat tidsforbrug til behandling af ansøgninger	Mellem 89,0 mio. EUR og 278,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Tredjelandssstatsborgere
	Mellem 22,0 mio. EUR og 70,0 mio. EUR om året	Arbejdsgivere ²⁹
	Mellem 200 000 EUR og	Nationale myndigheder ³⁰ .

²⁹ Det brede spænd skyldes forskelle i omfanget af de anslåede omkostningsbesparelser på tværs af de politiske tiltag/foranstaltninger forbundet med den foretrukne løsningsmodel (til dels baseret på forskellige antagelser om antallet af berørte ansøgere/ansøgninger i foranstaltningerne samlet set).

	4,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	
Omkostningsbesparelser som følge af lavere rejseomkostninger	Op til 137,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Tredjelandstatsborgere
Omkostningsbesparelser (lavere formidlingsgebyrer)	Op til 106,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Tredjelandstatsborgere
	Op til 25,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode)	Tredjelandstatsborgere
Omkostningsbesparelser (reduktion af andre ansøgningsrelaterede gebyrer såsom certificeringsgebyrer, oversættelse af dokumenter osv.)	Op til 14,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode).	Tredjelandstatsborgere
	Op til 4,0 mio. EUR om året (over en tiårig periode).	Tredjelandstatsborgere

4.4. Grundlæggende rettigheder

FORSLAGET ER I OVERENSSTEMMELSE MED CHARTRET OM GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER OG STYRKER NOGLE AF DE RETTIGHEDER, DER ER NEDFÆLDET DERI. DET BIDRAGER NAVNLIG TIL AT STYRKE SPECIFIKKE GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER SÅSOM: FORBUDET MOD SLAVERI OG TVANGSARBEJDE (ARTIKEL 5), EJENDOMSRETEN (ARTIKEL 17), LIGHED (ARTIKEL 20), RETFÆRDIGE OG RIMELIGE ARBEJDSFORHOLD (ARTIKEL 31), FAMILIELIV OG ARBEJDSLIV (ARTIKEL 33) OG SOCIAL SIKRING OG SOCIAL BISTAND (ARTIKEL 34).5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Der er ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

6. ANDRE FORHOLD

6.1. Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Kommissionen vil kontrollere, at det omarbejdede direktiv gennemføres korrekt og effektivt i alle deltagende medlemsstaters nationale ret. Kommissionen vil i hele gennemførelsesfasen tilrettelægge regelmæssige kontaktudvalgsmøder med alle medlemsstaterne for at drøfte og afklare eventuelle spørgsmål, der måtte opstå i gennemførelsesfasen. Kommissionen vil regelmæssigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en evaluering af gennemførelsen af direktivet om en kombineret tilladelse og af dets funktionsmåde og virkning.

³⁰ Der kan forventes en reduktion af den administrative byrde/omkostningsbesparelser på mellemlang til lang sigt, efterhånden som fordelene ved en mere strømlinet ansøgningsprocedure begynder at vise sig — der vil opstå besparelser som følge af, at der til behandlingen af ansøgninger vil være behov for færre ressourcer (personale og tid), som dermed kan anvendes mere effektivt på tværs af organisationerne.

Anvendelsen af direktivet om en kombineret tilladelse vil blive overvåget i forhold til de vigtigste politiske mål ved hjælp af en række relevante og målbare indikatorer, der er baseret på let tilgængelige, anerkendte og troværdige datakilder. I den foreslåede omarbejdning af direktivet er det nu obligatorisk at formidle flere former for oplysninger for at sikre en mere rettidig og pålidelig fremlæggelse af dem. Der vil fortsat så vidt muligt blive anvendt officielle statistikker fra Eurostat og medlemsstaterne til at overvåge antallet af udstedte kombinerede tilladelser, mens eksisterende EU-agenturer og -netværk såsom Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Migrationsnetværk kan anvendes til at foretage punktuelle undersøgelser af spørgsmål, der vedrører kombinerede tilladelser. Kommissionen vil også fortsat gøre brug af de eksisterende ekspertgrupper, der har bidraget til konsekvensanalysen.

6.2. Forklarende dokumenter (for direktiver)

Den foreslåede omarbejdning af direktivet har et bredere personelt anvendelsesområde for så vidt angår de tredjelandsstatsborgere, som det omfatter. Forslaget rummer også et større antal retlige forpligtelser i forhold til gældende direktiv 2011/98/EU. Desuden indeholder forslaget bestemmelser, der endnu ikke er omfattet af den gældende retlige ramme på obligatorisk vis. Medlemsstaterne vil derfor skulle fremlægge forklarende dokumenter, herunder en sammenligningstabel mellem nationale bestemmelser og direktivet, der ledsager meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger, for at sikre, at de gennemførelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har tilføjet til den eksisterende lovgivning, klart kan identificeres.

6.3. Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

KAPITEL I – ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1-3

I dette kapitel fastsættes forslagets formål, definitioner og anvendelsesområde. Med forslaget indføres en definition af "arbejdsgiver", som omfatter rekrutterings- eller vikarbureauer for at øge retssikkerheden og styrke beskyttelsen af arbejdstagere fra tredjelande.

En række ændringer i forslaget til omarbejdning har til formål at præcisere anvendelsesområdet for direktiv 2011/98/EU og navnlig de undtagelser fra direktivets anvendelsesområde, der er udtømmende fastsat i artikel 3, stk. 2. For så vidt angår udstationerede arbejdstagere er der indført en henvisning til Rådets direktiv 1996/71/EF. Udstationerede arbejdstagere fra tredjelande, der udstationeres fra en anden medlemsstat, er udelukket fra anvendelsesområdet, da de ikke betragtes som del af arbejdsmarkedet i den medlemsstat, hvor de er udstationeret. Desuden er der tilføjet henvisninger til direktiver, der blev vedtaget efter direktivets³¹ ikrafttræden, såsom direktivet om virksomhedsinternt udstationerede og direktivet om sæsonarbejdere³². Kun arbejdstagere fra tredjelande, der er omfattet af disse to direktiver, er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 2011/98/EU. I henhold til gældende artikel 3, stk. 2, litra h), gælder dette direktiv ikke for

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1). Direktiv 2014/36/EU om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

tredjelandstatsborgere, der er omfattet af beskyttelse i henhold til national ret, internationale forpligtelser eller en medlemsstats praksis. Det er på nuværende tidspunkt ikke klart, om disse tredjelandstatsborgere, hvis de får tilladelse til at arbejde, er omfattet af proceduren i kapitel II og bestemmelserne om ligebehandling i kapitel III. Det foreslås derfor at medtage denne kategori af tredjelandstatsborgere i direktivets anvendelsesområde ved at lade artikel 3, stk. 2, litra h), udgå.

KAPITEL II – én enkelt ansøgningsprocedure og en kombineret tilladelse

Artikel 4 – Én enkelt ansøgningsprocedure

I direktivets artikel 4 fastsættes de centrale bestemmelser om brugen af én enkelt ansøgningsprocedure.

I henhold til artikel 4, stk. 1, bør en ansøgning om udstedelse, ændring eller forlængelse af en kombineret tilladelse indgives efter én enkelt ansøgningsprocedure. Såfremt ansøgningen skal indgives af en tredjelandstatsborger, skal medlemsstaterne på nuværende tidspunkt tillade, at ansøgningen indgives fra et tredjeland eller, hvis det er fastsat ved national ret, fra den medlemsstats område, hvor den pågældende tredjelandstatsborger allerede har lovligt ophold. For at lette proceduren for ansøgeren fastsættes det i forslaget til omarbejdning af direktivet, at medlemsstaterne bør tillade, at en ansøgning om en kombineret tilladelse kan indgives både i værtsmedlemsstaten og fra et tredjeland.

I henhold til gældende artikel 4, stk. 3, berører processen i forbindelse med én enkelt ansøgningsprocedure ikke de visumprocedurer, som eventuelt kræves med henblik på den første indrejse. For at sikre overensstemmelse med andre direktiver om lovlig migration kræves det i forslaget til omarbejdning, at medlemsstaterne udsteder det fornødne visum, hvis kravene i henhold til EU-retten eller national ret vedrørende udstedelse af en kombineret tilladelse og visummet er opfyldt. Formålet med denne ændring er at undgå, at udstedelsen af indrejsevisum afvises eller forsinkes, hvis betingelserne for udstedelse af en kombineret tilladelse er opfyldt.

Artikel 5 – kompetent myndighed

Artikel 5 indeholder en række retssikkerhedsgarantier i forbindelse med ansøgningsproceduren og vedtagelse af afgørelsen om den kombinerede tilladelse. I henhold til de gældende bestemmelser, hvor ansøgninger om en kombineret tilladelse kun kan indgives i værtsmedlemsstaten, kan proceduren for den første opnåelse af et indrejsevisum forlænge varigheden af den samlede procedure væsentligt. I forslaget til omarbejdning af direktivet fastsættes det, at den frist på fire måneder, der er fastlagt i direktivet, også omfatter udstedelse af det fornødne visum, jf. artikel 4, stk. 3. Fristen skal også omfatte den tid, som de kompetente myndigheder har brug for til at undersøge arbejdsmarkedssituationen, inden der træffes afgørelse om den kombinerede tilladelse.

I artikel 6 og 7 fastsættes kravene til udformning af bestemmelserne om den kombinerede tilladelse og om opholdstilladelser udstedt til andre formål end arbejde. Der indføres ingen ændringer af direktiv 2011/98/EU.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om visse proceduremæssige garantier, der gives til personer, som ansøger om en tilladelse, navnlig en forpligtelse til at anføre en skriftlig begrundelse for et eventuelt afslag på en ansøgning om at udstede, ændre eller forlænge en tilladelse, og en garanti for, at der fremlægges skriftlige oplysninger om den myndighed,

hvortil ansøgeren kan indgive klage, og fristen for indgivelse deraf. Der indføres ingen ændringer af direktiv 2011/98/EU.

Artikel 9 – adgang til oplysninger

I artikel 9 pålægges medlemsstaterne på anmodning fra tredjelandsstatsborgeren og den kommende arbejdsgiver at give passende oplysninger om de dokumenter, der skal vedlægges, for at ansøgningen anses for fuldstændig. Med forslaget til omarbejdning indføres en bestemmelse, der mere detaljeret regulerer de oplysninger, som den kompetente myndighed skal give, herunder oplysninger om tredjelandsstatsborgeres rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier.

Artikel 10 – gebyrer

Artikel 10 giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve gebyrer af ansøgerne, hvor det er relevant, for behandling af ansøgninger. I omarbejdningen kræves det, at medlemsstaterne fastsætter gebyrer, der er forholdsmæssige, og som modsvarer de tjenester, der er ydet i forbindelse med behandling og udstedelse af tilladelser.

Artikel 11 – rettigheder som følge af den kombinerede tilladelse

I artikel 11, litra a) til d), fastlægges det, hvad indehaveren af den kombinerede tilladelse har ret til, nemlig: indrejse og ophold, fri færdsel på hele medlemsstatens område, ret til at udøve den specifikke beskæftigelsesaktivitet, der er givet tilladelse til, og ret til at blive informeret om de rettigheder, der er knyttet til tilladelsen.

Med forslaget til omarbejdning indføres nye bestemmelser (artikel 11, stk. 2-4) med henblik på bedre at beskytte arbejdstagere fra tredjelande. På grundlag af de foreslåede ændringer vil den kombinerede tilladelse give tredjelandsstatsborgere ret til at skifte arbejdsgiver i gyldighedsperioden. Medlemsstaterne bør ved arbejdsgiverskift kunne kræve, at der gives meddelelse om skiftet, samt kræve, at arbejdsmarkedssituationen undersøges. Stk. 4 er blevet tilføjet for at sikre, at medlemsstater, der inddrager en kombineret tilladelse efter tab af beskæftigelse, tillader arbejdstagere fra tredjelande at forblive på deres område i mindst tre måneder inden for tilladelsens gyldighedsperiode, hvis indehaveren af en kombineret tilladelse mister sit arbejde.

Artikel 12 – ligebehandling

I henhold til artikel 12 i direktiv 2011/98/EU har indehavere af den kombinerede tilladelse ret til ligebehandling med statsborgerne på en række områder, bl.a. med hensyn til arbejdsvilkår, foreningsfrihed, sociale sikringsydelse, uddannelse, anerkendelse af akademiske og faglige kvalifikationer, skattefordele, adgang til og levering af varer og tjenester samt beskæftigelsesrådgivningstjenester. Imidlertid gør samme artikel det muligt på visse områder at begrænse retten til ligebehandling.

I gældende artikel 12 er henvisningen til ligebehandling, hvad angår "procedurer til opnåelse af boliger, jf. national lovgivning, uden at dette berører aftalefriheden", og forbindelsen mellem den og undtagelsen i artikel 12, stk. 2, litra d), nr. ii), (som gør det muligt for medlemsstaterne at begrænse adgangen til boliger) uklar, navnlig med hensyn til, om den omfatter adgang til privat boligbyggeri. I den foreslåede ændring præciseres det, at ligebehandling omfatter adgang til privat boligbyggeri, og at eventuelle restriktioner fra medlemsstaternes side kun kan vedrøre adgang til socialt boligbyggeri.

Desuden indeholder artikel 12, stk. 1, litra e), bestemmelser om ligebehandling med hensyn til adgang til socialsikringsdækning som defineret i forordning (EF) nr. 883/2004³³, hvilket omfatter familieydelse. I en nylig dom, hvori der henvises til italiensk lovgivning³⁴, fastslog Domstolen, at en national bestemmelse, i henhold til hvilken familiemedlemmer til en indehaver af en kombineret tilladelse, der ikke opholdt sig på denne medlemsstats område, men i et tredjeland, ikke skulle tages i betragtning ved fastsættelsen af retten til en social sikringsydelse, mens familiemedlemmer til en statsborger i den nævnte medlemsstat, der opholdt sig i et tredjeland, blev taget i betragtning, ikke var i overensstemmelse med EU-retten. Med forslaget til omarbejdning bringes betragtning 24 i direktiv 2011/98/EU i overensstemmelse med denne dom ved at fjerne de sidste to punktummer, ifølge hvilke direktivet kun bør give rettigheder i forbindelse med familiemedlemmer, der sammen med en arbejdstager flytter til en medlemsstat. Det foreslås også at fjerne henvisningen til tredjelandsstatsborgere, der har fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum, i artikel 12, stk. 2, litra b), andet afsnit, om begrænsning af adgangen til familieydelse. Dette ville betyde, at tredjelandsstatsborgere, der har fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum, er berettiget til familieydelse, hvis de arbejder i den pågældende medlemsstat i en periode på over 6 måneder.

Artikel 13-14 – overvågning, risikovurdering, inspektioner og sanktioner samt lettelse af klageindgivelse

Der indføres nye artikler for at styrke bestemmelserne om ligebehandling. Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for arbejdsgivere, hvis de overtræder de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, navnlig med hensyn til arbejdsvilkår, forenings- og organisationsfrihed samt adgang til sociale sikringsydelser. Sådanne foranstaltninger bør omfatte overvågning, risikovurdering og, hvor det er hensigtsmæssigt, inspektioner.

For at gøre håndhævelsen mere effektiv bør der indføres klagemekanismer. De bør ikke kun være tilgængelige for indehavere af en kombineret tilladelse, men også for tredjeparter, som i henhold til kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, samt for medlemsstaternes kompetente myndigheder, når national ret giver mulighed herfor. Dette skyldes, at der er dokumentation, som tyder på, at tredjelandsstatsborgere ofte enten ikke er bekendt med, at der findes sådanne mekanismer, eller tøver med at anvende dem i eget navn, da de er bange for konsekvenserne for så vidt angår de eksisterende og/eller fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Artikel 14 – oplysninger til offentligheden

I forslaget til omarbejdning af direktivet pålægges medlemsstaterne mere detaljerede forpligtelser med hensyn til at gøre oplysninger tilgængelige for den brede offentlighed. De reviderede foranstaltninger omfatter forpligtelsen til at fremlægge oplysninger om den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen, og oplysninger om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier for tredjelandsstatsborgere.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

³⁴ Sag C-302/19 — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mod WS. Domstolens dom af 25. november 2020.

Artikel 15-18

I disse artikler fastsættes bestemmelser om rapportering, kontaktpunkter, gennemførelse i national ret, ikrafttræden og adressater, således som det allerede er fastsat i direktiv 2011/98/EU.

I artikel 19 fastsættes det, at forslaget formelt ophæver gældende direktiv 2011/98/EU om en kombineret tilladelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (omarbejdning)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁵,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁶,
efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁷, og
ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

(1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU³⁸. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2011/98/EU, betragtning 1
(tilpasset)

~~Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtages foranstaltninger inden for asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.~~

³⁵ EUT C 27 af 3.2.2009, s. 114.

³⁶ EUT C 257 af 9.10.2008, s. 20.

³⁷ Europa-Parlamentets holdning af 24.3.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 24.11.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 13.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

↓ 2011/98/EU, betragtning 2
(tilpasset)

~~Det Europæiske Råd anerkendte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at der er behov for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold. I den forbindelse anførte Det Europæiske Råd navnlig, at Den Europæiske Union bør sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold på medlemsstaternes område, og at en mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme tredjelandstatsborgere rettigheder og pålægge dem pligter, der kan sidestilles med dem, der gælder for Unionsborgere. Med henblik herpå anmodede Det Europæiske Råd Rådet om at vedtage de nødvendige retlige instrumenter på grundlag af forslag fra Kommissionen. Behovet for at nå de målsætninger, der blev opstillet i Tammerfors, blev bekræftet i Stockholmprogrammet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd på dets møde den 10. 11. december 2009.~~

↓ 2011/98/EU, betragtning 3
(tilpasset)

- (2) Bestemmelserne vedrørende én enkelt ansøgningsprocedure, der fører til en kombineret tilladelse til både ophold og arbejde i ét enkelt administrativt dokument, bidrager til at forenkle og harmonisere de regler, der i øjeblikket finder anvendelse i medlemsstaterne. ~~Fleere medlemsstater har allerede indført en sådan proceduremæssig forenkling og en mere effektiv procedure både for indvandrere og for deres arbejdsgivere samt en lettere kontrol af lovligheden af deres ophold og beskæftigelse.~~
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 4

- (3) For at muliggøre den første indrejse på deres område bør medlemsstaterne kunne udstede en kombineret tilladelse, eller, hvis de udelukkende udsteder kombinerede tilladelser efter indrejse på deres område, et visum. Medlemsstaterne bør udstede sådanne kombinerede tilladelser eller visa i rette tid.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 5

- (4) Der bør fastsættes regler for proceduren for gennemgang af ansøgninger om kombinerede tilladelser. Denne procedure bør være effektiv og kunne forvaltes inden for rammerne af medlemsstaternes forvaltningers normale arbejdsbyrde, og den bør være gennemsigtig og retfærdig for at sikre de berørte parter et passende retssikkerhedsniveau.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 6

- (5) Dette direktivs bestemmelser bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at regulere indrejse, herunder for omfanget af tredjelandstatsborgeres indrejse med henblik på arbejde.

↓ nyt

- (6) Dette direktiv bør dække arbejdsforhold mellem arbejdstagere fra tredjelandsstatsborgere fra arbejdsgivere. Hvis en medlemsstats nationale ret tillader tredjelandsstatsborgere indrejse gennem vikarbureauer oprettet på medlemsstatens område, der har et arbejdsforhold med arbejdstageren, bør sådanne bureauer ikke udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.

↓ 2011/98/EU, betragtning 7
(tilpasset)

- (7) Tredjelandsstatsborgere, der er udstationeret , og som er omfattet af direktiv Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF³⁹ , bør ikke være omfattet af dette direktiv. Dette bør ikke forhindre tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold og lovligt arbejder i én medlemsstat, og som er udstationeret i en anden medlemsstat, i fortsat at have ret til ligebehandling med udsendelsesmedlemsstatens egne statsborgere under hele deres udstationering med hensyn til de arbejds- og ansættelsesvilkår, som ikke berøres af anvendelsen af ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser~~⁴⁰.

↓ nyt

- (8) Tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af beskyttelse i henhold til national ret, internationale forpligtelser eller en medlemsstats praksis, bør være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde for at få tilkendt et udvidet sæt rettigheder.

↓ 2011/98/EU, betragtning 8
(tilpasset)

- (9) På grund af deres på verdensplan mere privilegerede status og deres særlige opholdstilladelse som "fastboende udlænding — EU" bør tredjelandsstatsborgere, der har fået status som fastboende udlænding i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/109/EF ~~af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding~~⁴¹, ikke være omfattet af nærværende direktiv.

↓ 2011/98/EU, betragtning 9
⇒ nyt

- (10) ~~På grund af deres midlertidige status~~ ⇒ Eftersom de er omfattet af direktiv 2014/36/EU, i hvilket der indføres en særlig ordning, bør tredjelandsstatsborgere, der er indrejst på en medlemsstats område med henblik på sæsonarbejde, og som har ansøgt om indrejsetilladelse eller er indrejst på en medlemsstats område i

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁴⁰ ~~EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.~~

⁴¹ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU⁴² ⇐, ikke være omfattet af dette direktiv.

↓ 2011/98/EU, betragtning 10
(tilpasset)
⇒ nyt

~~(11) Medlemsstaternes pligt til at bestemme, om en ansøgning skal fremsættes~~ ⊗ indgives ⊗ af tredjelandstatsborgeren eller dennes arbejdsgiver, bør ikke berøre ordninger, der kræver, at begge deltager i proceduren. Medlemsstaterne bør ~~afgøre, om~~ ⇒ tillade, at ⇐ ansøgningen om en kombineret tilladelse skal indgives ⇒ både ⇐ i værtsmedlemsstaten eller ⇒ og ⇐ fra et tredjeland. ~~I de tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger ikke må indgive en ansøgning fra et tredjeland, bør medlemsstaterne sikre, at ansøgningen kan indgives af arbejdsgiveren i værtsmedlemsstaten.~~

↓ 2011/98/EU, betragtning 11
⇒ nyt

(12) Dette direktivs bestemmelser om én enkelt ansøgningsprocedure og om en kombineret tilladelse bør ikke berøre ensartede visa eller visa til længerevarende ophold ⇒ , med undtagelse af medlemsstaternes forpligtelse til at udstede det fornødne visum inden for den frist på fire måneder, der er fastsat til at træffe afgørelse om kombinerede tilladelser ⇐.

↓ 2011/98/EU, betragtning 13
⇒ nyt

(13) Fristen for vedtagelse af en afgørelse om en ansøgning bør ~~ikke omfatte den tid, der er nødvendig for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, eller den tid, der er nødvendig for udstedelse af et visum~~ ⇒ omfatte både den tid, der er nødvendig for udstedelse af et visum, hvis der er behov herfor, og den tid, der er nødvendig for den påkrævede undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen ⇐. ~~Dette direktiv bør ikke berøre de nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser.~~

↓ nyt

(14) Medlemsstaterne bør i den henseende kun foretage én omfattende kontrol af den dokumentation, som ansøgeren har indgivet med henblik på udstedelse af både en kombineret tilladelse og det fornødne visum, for at undgå dobbeltarbejde og forlængelse af procedurerne. Desuden bør medlemsstaterne kræve, at ansøgerne kun indgiver den relevante dokumentation én gang.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/36/EU af 26. februar 2014 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på arbejde som sæsonarbejdere (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 375).

↓ 2011/98/EU, betragtning 12

- (15) Udpegelsen af den kompetente myndighed i henhold til dette direktiv bør ikke berøre andre myndigheders og eventuelt arbejdsmarkedsparternes roller og beføjelser for så vidt angår behandling af og afgørelser om ansøgninger.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 13
(tilpasset)

- (16) Fristen for vedtagelse af en afgørelse om en ansøgning bør imidlertid ikke omfatte den tid, der er nødvendig for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, ~~eller den tid, der er nødvendig for udstedelse af et visum~~. Dette direktiv bør ikke berøre de nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 14
(tilpasset)

- (17) En kombineret tilladelse bør udformes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ~~af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere~~⁴³, således at medlemsstaterne får mulighed for at angive yderligere oplysninger, navnlig om hvorvidt den pågældende person har tilladelse til at arbejde. Medlemsstaten bør, bl.a. med henblik på en bedre kontrol med indvandring, ikke kun på den kombinerede tilladelse, men på alle udstedte opholdstilladelser, anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type opholdstilladelse der har givet tredjelandstatsborgeren mulighed for at indrejse og givet adgang til arbejdsmarkedet på den pågældende medlemsstats område.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 15

- (18) Dette direktivs bestemmelser om opholdstilladelser til andre formål end arbejde bør kun finde anvendelse på udformningen af sådanne tilladelser og bør ikke berøre EU-regler eller nationale regler om indrejseprocedurer og procedurer for udstedelse af sådanne tilladelser.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 16

- (19) Dette direktivs bestemmelser om den kombinerede tilladelse og om opholdstilladelser udstedt til andre formål end arbejde bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan udstede et supplerende papirdokument, der gør det muligt at give nærmere oplysninger om arbejdsforholdet, som opholdstilladelsens udformning ikke levner tilstrækkeligt plads til. Et sådant dokument kan tjene til at forhindre udnyttelse af tredjelandstatsborgere og bekæmpe ulovlig beskæftigelse, men bør være valgfrit for medlemsstaterne og bør ikke fungere som en erstatning for en arbejdstilladelse og derved bringe begrebet kombineret tilladelse i fare. De tekniske muligheder, der gives

⁴³ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt ~~2016~~, i dens bilag, kan også anvendes til at lagre sådanne oplysninger i elektronisk format.

↓ 2011/98/EU, betragtning 17

- (20) De betingelser og kriterier, på basis af hvilke en ansøgning om udstedelse, ændring eller forlængelse af en kombineret tilladelse kan afslås, eller på basis af hvilke den kombinerede tilladelse kan inddrages, bør være objektive og bør fastsættes i national lovgivning, herunder forpligtelsen til at overholde princippet om EU-præference ifølge navnlig de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005. Afgørelser om afslag og inddragelser bør være behørigt begrundede.

↓ 2011/98/EU, betragtning 18

- (21) Tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og en kombineret tilladelse udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, bør kunne indrejse og frit færdes på de medlemsstats område, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, i en periode på op til tre måneder i en given seksmånedersperiode i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁴⁴ ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)~~⁴⁵ og artikel 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁴⁶ (Schengenkonventionen).

↓ 2011/98/EU, betragtning 19

- (22) Da der ikke findes horisontal EU-lovgivning, er tredjelandstatsborgeres rettigheder forskellige afhængig af den medlemsstat, de arbejder i, og deres nationalitet. Med henblik på yderligere at udvikle en sammenhængende indvandringspolitik, mindske uligheden med hensyn til rettigheder for Unionsborgere og tredjelandstatsborgere, der lovligt arbejder i en medlemsstat, og supplere de eksisterende regler for indvandring, bør der fastsættes et sæt rettigheder for at præcisere, på hvilke områder, sådanne tredjelandstatsborgere, som endnu ikke har status som fastboende udlændinge, har ret til ligebehandling med medlemsstaternes egne statsborgere. Sådanne bestemmelser har til formål at skabe et minimum af lige konkurrencevilkår i Unionen, så det anerkendes, at sådanne tredjelandstatsborgere bidrager til Unionens økonomi via deres arbejde og betaling af skat, og at mindske illoyal konkurrence mellem medlemsstaternes egne statsborgere og tredjelandstatsborgere som følge af en eventuel udnyttelse af sidstnævnte. En arbejdstager fra et tredjeland bør i dette direktiv defineres som enhver tredjelandstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, har lovligt ophold og har tilladelse til at arbejde i et lønnet forhold i overensstemmelse med national

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

⁴⁵ (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

⁴⁶ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

lovgivning eller praksis, uden at det berører fortolkningen af begrebet ansættelsesforhold i andre bestemmelser i EU-retten.

↓ 2011/98/EU, betragtning 20
(tilpasset)

- (23) Alle tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold og lovligt arbejder i en medlemsstat, bør i det mindste have et sæt fælles rettigheder på grundlag af ligebehandling med værtsmedlemsstatens statsborgere, uanset det oprindelige formål med eller grundlag for indrejsetilladelsen. Retten til ligebehandling på de områder, der er omfattet af ~~præciseret i~~ dette direktiv, bør ikke kun gælde tredjelandsstatsborgere, der er indrejst i en medlemsstat med henblik på arbejde, men også tredjelandsstatsborgere, der er indrejst af andre grunde, og som har fået adgang til arbejdsmarkedet i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med andre bestemmelser i EU-retten eller national lovgivning, herunder en arbejdstager fra et tredjelands familiemedlemmer, der er indrejst i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring⁴⁷, tredjelandsstatsborgere, der er indrejst på en medlemsstats område i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801⁴⁸, ~~Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste⁴⁹, og forskere, der er indrejst i overensstemmelse med Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning⁵⁰.~~

↓ 2011/98/EU, betragtning 21

- (24) Retten til ligebehandling på bestemte områder bør være tæt knyttet til tredjelandsstatsborgerens lovlige ophold og adgang til arbejdsmarkedet i en medlemsstat, hvilket fremgår af den kombinerede tilladelse til at tage ophold og arbejde og af opholdstilladelser udstedt til andre formål, der indeholder oplysninger om arbejdstilladelse.

↓ 2011/98/EU, betragtning 22

- (25) Udtrykket arbejdsvilkår som omhandlet i dette direktiv bør omfatte mindst løn og afskedigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdstid og ferie under hensyntagen til gældende kollektive overenskomster.

⁴⁷ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

⁴⁹ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.

⁵⁰ EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15.

↓ 2011/98/EU, betragtning 23

- (26) Medlemsstaterne bør anerkende erhvervmæssige kvalifikationer, som en tredjelandstatsborger erhverver i en anden medlemsstat, på samme måde som for Unionsborgere, og de bør tage hensyn til kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer⁵¹. Den ret til ligebehandling, der indrømmes arbejdstagere fra tredjelande for så vidt angår anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer, bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til at give sådanne arbejdstagere fra tredjelande adgang til deres arbejdsmarkeder.

↓ 2011/98/EU, betragtning 24

- ~~(27)~~ Arbejdstagere fra tredjelande bør have ret til ligebehandling hvad angår social sikring. De sociale sikringsgrene er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁵². Bestemmelserne om ligebehandling med hensyn til social sikring i dette direktiv gælder også for arbejdstagere, der får opholdstilladelse i en medlemsstat direkte fra et tredjeland. Ikke desto mindre bør dette direktiv ikke give arbejdstagere fra tredjelande flere rettigheder end de rettigheder, der allerede fremgår af gældende EU-retten hvad angår social sikring for tredjelandstatsborgere, som er i situationer, hvor landegrænserne overskrides. ~~Endvidere bør dette direktiv ikke indrømme rettigheder i forbindelse med situationer, der ligger uden for EU-rettens anvendelsesområde, f.eks. i forbindelse med familiemedlemmer, der opholder sig i et tredjeland. Dette direktiv bør udelukkende give rettigheder til de familiemedlemmer, der sammen med en arbejdstager fra et tredjeland flytter til en medlemsstat på grundlag af familiesammenføring, eller til familiemedlemmer, der allerede har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat.~~

↓ 2011/98/EU, betragtning 25

- (28) Medlemsstaterne bør i det mindste sikre ret til ligebehandling af de arbejdstagere fra tredjelande, der er i beskæftigelse, eller som efter at have været beskæftiget i en periode er registreret som arbejdsløse. Enhver begrænsning af retten til ligebehandling med hensyn til social sikring, der følger af dette direktiv, bør ikke berøre de rettigheder, der er tillagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet⁵³.

⁵¹ Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der

↓ 2011/98/EU, betragtning 26

- (29) EU-retten begrænser ikke medlemsstaternes beføjelser til at tilrettelægge deres sociale sikringsordninger. ~~Da der ikke er nogen harmonisering på EU-niveau, er det~~ Det er den enkelte medlemsstat, der fastsætter betingelserne for tilkendelse af sociale sikringsydelse samt ydelsens størrelse og varighed. Medlemsstaterne bør dog udøve deres beføjelser på dette område i overensstemmelse med EU-retten.
-

↓ 2011/98/EU, betragtning 27

- (30) Ligebehandling af arbejdstagere fra tredjelande bør ikke omfatte foranstaltninger vedrørende erhvervsuddannelse, der finansieres i henhold til sociale bistandsordninger.
-

↓ nyt

- (31) For at styrke ligebehandlingen af arbejdstagere fra tredjelande bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for arbejdsgivere, hvis de overtræder de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, navnlig med hensyn til arbejdsvilkår, forenings- og organisationsfrihed samt adgang til sociale sikringsydelse.
- (32) For at sikre behørig håndhævelse af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at der etableres passende mekanismer for at overvåge arbejdsgiverne, og at der i givet fald foretages effektive og tilstrækkelige inspektioner på deres respektive områder. Udvalgelsen af arbejdsgivere, hos hvem der skal foretages inspektioner, bør primært baseres på en risikovurdering, der udføres af de kompetente myndigheder i medlemsstaten, under hensyntagen til faktorer såsom den sektor, virksomheden tilhører, og eventuelle tidligere konstaterede overtrædelser.
- (33) Medlemsstaterne bør også indføre effektive mekanismer, hvorigennem arbejdstagere fra tredjelande kan indgive klager, direkte eller gennem tredjeparter, som i henhold til kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, såsom fagforeninger eller andre sammenslutninger eller kompetente myndigheder. Dette anses for at være nødvendigt for at tage højde for situationer, hvor arbejdstagere fra tredjelande ikke er bekendt med, at der findes håndhævelsesmekanismer, eller tøver med at anvende dem i eget navn, f.eks. af frygt for de mulige konsekvenser.
- (34) Tredjelandstatsborgere bør med en kombineret tilladelse kunne skifte arbejdsgiver i gyldighedsperioden. Medlemsstaterne bør ved arbejdsgiverskift kunne kræve, at der gives meddelelse om skiftet, og at arbejdsmarkedssituationen undersøges. Den kombinerede tilladelse bør ikke inddrages i en periode på mindst tre måneder, hvis indehaveren bliver arbejdsløs.

ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

↓ 2011/98/EU, betragtning 28

- (35) Dette direktiv bør anvendes uden at det berører mere fordelagtige bestemmelser indeholdt i EU-retten og gældende internationale instrumenter.

↓ 2011/98/EU, betragtning 29

- (36) Medlemsstaterne bør anvende bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁵⁴ og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁵⁵.

↓ 2011/98/EU, betragtning 30

- (37) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af én enkelt procedure for ansøgning om en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at arbejde på en medlemsstats område og et fælles sæt rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

↓ 2011/98/EU, betragtning 31

- (38) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, jf. artikel 6, stk. 1, i TEU.

↓ 2011/98/EU, betragtning 32
(tilpasset)

~~I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.~~

⁵⁴ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

⁵⁵ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

↓ 2011/98/EU, betragtning 33
(tilpasset)
⇒ nyt

(39) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed , der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 3 og 4 i samme protokol, deltager Irland disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i ~~Det Forenede Kongerige og Irland~~.

[ELLER]

[I medfør af artikel 4a 1 og 2 i protokollen (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed , der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, ~~deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland~~ ⇒ har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]

↓ 2011/98/EU, betragtning 34

(40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark ~~—~~.

↓ nyt

(41) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

(42) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for gennemførelse i national ret af direktiverne —

↓ 2011/98/EU (tilpasset)
⇒ nyt

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Dette direktiv fastsætter:
 - (a) én enkelt ansøgningsprocedure for udstedelse af en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold for at arbejde på en medlemsstats område med henblik på at forenkle indrejseproceduren og lette kontrollen af deres status ~~og~~
 - (b) et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, uanset formålet med den oprindelige indrejsetilladelse til denne medlemsstats område, baseret på ligebehandling med denne medlemsstats statsborgere.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til at fastlægge antallet af indrejsetilladelser for ~~at give~~ tredjelandstatsborgere , der kan indrejse fra tredjelande for at søge arbejde ~~adgang til deres arbejdsmarkeder~~.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (a) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF
- (b) "arbejdstager fra et tredjeland": en tredjelandstatsborger, der er indrejst på en medlemsstats område, har lovligt ophold og har tilladelse til at arbejde i et ~~lønnet~~ \Rightarrow arbejds \Leftarrow forhold i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis

- (c) "arbejdsgiver": enhver fysisk person eller retlig enhed, herunder vikarbureauer, for hvem eller under hvis ledelse og/eller opsyn beskæftigelsen udføres

~~de~~ "kombineret tilladelse": en opholdstilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat, der giver en tredjelandstatsborger ret til lovligt ophold på dens område med henblik på arbejde

~~ed~~ "én enkelt ansøgningsprocedure": enhver procedure, der på grundlag af én enkelt ansøgning fra en tredjelandstatsborger eller dennes arbejdsgiver om tilladelse til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område, fører til en afgørelse om den pågældende ansøgning om en kombineret tilladelse.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:
 - (a) tredjelandstatsborgere, der ansøger om tilladelse til ophold i en medlemsstat for at arbejde

- (b) tredjelandsstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat til andre formål end arbejde i henhold til EU-retten eller national lovgivning, har tilladelse til at arbejde og har opholdstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, og
- (c) tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat for at arbejde i henhold til EU-retten eller national lovgivning.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere:

- a) der er familiemedlemmer til Unionsborgere, der udøver eller har udøvet deres ret til fri bevægelighed i Unionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁵⁶
- b) der, sammen med deres familiemedlemmer og uanset nationalitet, i henhold til aftaler indgået enten mellem Unionen og medlemsstaterne eller mellem Unionen og tredjelande har en ret til fri bevægelighed, der svarer til Unionsborgeres

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

- c) der er udstationeret omfattet af direktiv 96/71/EF , så længe de er udstationeret på den pågældende medlemsstats område
- d) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område for at arbejde som virksomhedsinternt udstationerede , jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU ⁵⁷
- e) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område som sæsonarbejdere ~~eller au pair~~ , jf. direktiv 2014/36/EU, eller au pair, jf. direktiv (EU) 2016/801

↓ 2011/98/EU

- f) der har tilladelse til ophold i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse, eller som har ansøgt om tilladelse til ophold der på dette grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
- g) der er omfattet af international beskyttelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU⁵⁸ ~~Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁵⁹~~, eller som har ansøgt om

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

⁵⁹ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

international beskyttelse i henhold til nævnte direktiv, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om

~~h) der er omfattet af beskyttelse i overensstemmelse med en medlemsstats nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis eller har ansøgt om beskyttelse i overensstemmelse med en medlemsstats nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, og hvis ansøgning der ikke er truffet endelig afgørelse om~~

h) der er fastboende udlændinge i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF

i) hvis udsendelse er suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder

j) der har ansøgt om eller har fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område som selvstændige erhvervsdrivende

k) der har ansøgt om eller fået indrejsetilladelse som søfolk med henblik på beskæftigelse eller arbejde i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, der er registreret i en medlemsstat eller sejler under en medlemsstats flag.

3. Medlemsstaterne kan beslutte, at kapitel II ikke finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der enten har fået tilladelse til at arbejde på en medlemsstats område i en periode på højst seks måneder eller har fået indrejsetilladelse i en medlemsstat med henblik på studier.
4. Kapitel II finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der har tilladelse til at arbejde på grundlag af et visum.

KAPITEL II

ÉN ENKELT ANSØGNINGSPROCEDURE OG KOMBINERET TILLADELSE

Artikel 4

Én enkelt ansøgningsprocedure

↓ 2011/98/EU (tilpasset)
⇒ nyt

1. En ansøgning om udstedelse, ændring eller forlængelse af en kombineret tilladelse indgives efter én enkelt ansøgningsprocedure. Medlemsstaterne bestemmer, om ansøgninger om en kombineret tilladelse skal indgives af tredjelandstatsborgeren eller af vedkommendes arbejdsgiver. Medlemsstaterne kan også bestemme, at en ansøgning kan indgives af enten den ene eller den anden af disse to. Såfremt ansøgningen skal indgives af tredjelandstatsborgeren, skal medlemsstaterne tillade, at ansøgningen indgives ~~⇒ både ⇐ fra et tredjeland ⇒ og ⇐ eller, hvis det er fastsat ved national lovgivning,~~ fra den medlemsstats område, hvor den pågældende tredjelandborger allerede har lovligt ophold.

2. Medlemsstaterne behandler en ansøgning indgivet efter stk. 1 og træffer afgørelse om at udstede, ændre eller forlænge den kombinerede tilladelse, hvis ansøgeren opfylder de krav, der er fastsat i EU-retten eller den nationale lovgivning. Afgørelsen om at udstede, ændre eller forlænge en kombineret tilladelse tager form af et enkelt administrativt dokument, der kombinerer opholds- og arbejdstilladelse.

~~3. Denne ansøgningsprocedure berører ikke den visumprocedure, som eventuelt kræves med henblik på den første indrejse.~~

↓ nyt

3. Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og kravene i henhold til EU-retten eller national ret er opfyldt, udsteder den pågældende medlemsstat det fornødne visum til tredjelandstatsborgeren.

↓ 2011/98/EU

4. Medlemsstaterne udsteder en kombineret tilladelse, når de fastsatte betingelser er opfyldt, til tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejsetilladelse, og til tredjelandstatsborgere, der allerede er indrejst og ansøger om at få forlænget eller ændret deres opholdstilladelse efter de nationale gennemførelsesbestemmelser i krafttræden.

Artikel 5

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der har kompetence til at modtage ansøgninger og udstede kombinerede tilladelser.
 2. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om den fuldstændige ansøgning så hurtigt som muligt og i alle tilfælde inden for fire måneder fra datoen for indgivelsen af ansøgningen.
-

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

⇒ nyt

Den i første afsnit omhandlede frist ⇒ omfatter undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen og udstedelse af det fornødne visum, jf. artikel 4, stk. 3. ⇐ ☒ Fristen ☒ kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af ansøgningen er kompliceret.

↓ 2011/98/EU

Foreligger der ikke en afgørelse inden for den frist, der er fastsat i dette stykke, fastlægges enhver konsekvens heraf efter national lovgivning.

3. Den kompetente myndighed skal skriftligt meddele ansøgeren afgørelsen i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den relevante nationale lovgivning.
4. Hvis de oplysninger eller dokumenter, der ligger til grund for ansøgningen, er ufuldstændige ifølge de kriterier, der er fastsat i national lovgivning, underretter den kompetente myndighed skriftligt ansøgeren om de supplerende oplysninger eller dokumenter, der kræves, og fastsætter en rimelig frist til at fremskaffe dem. Den i stk. 2 nævnte frist suspenderes, indtil de kompetente myndigheder eller andre relevante myndigheder har modtaget de krævede supplerende oplysninger. Hvis der ikke fremlægges supplerende oplysninger eller dokumenter inden fristens udløb, kan den kompetente myndighed afslå ansøgningen.

Artikel 6

Kombineret tilladelse

1. Medlemsstaterne udsteder en kombineret tilladelse i den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og anfører oplysninger vedrørende arbejdstilladelsen i overensstemmelse med litra a), punkt 12 og 167-5-9, i forordningens bilag.

Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgerens ansættelsesforhold (f.eks. arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdssted, arbejdets art, arbejdstider, løn) i papirformat eller lagre sådanne oplysninger elektronisk, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 2016, i forordningens bilag.

2. Når medlemsstaterne udsteder den kombinerede tilladelse, skal de undlade at udstede yderligere tilladelser som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 7

Opholdstilladelser med andet formål end arbejde

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

1. Når medlemsstaterne udsteder opholdstilladelser til andre formål end arbejde i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, skal de anføre oplysninger om arbejdstilladelsen, uanset hvilken type tilladelse der er tale om.

↓ 2011/98/EU

Medlemsstaterne kan angive yderligere oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgerens ansættelsesforhold (f.eks. arbejdsgiverens navn og adresse, arbejdssted, arbejdets art, arbejdstider, løn) i papirformat eller lagre sådanne oplysninger elektronisk, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 2016, i forordningens bilag.

2. Når medlemsstaterne udsteder opholdstilladelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, skal de undlade at udstede yderligere tilladelser som bevis for, at der er givet adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 8

Proceduremæssige garantier

1. Hvis en ansøgning om en kombineret tilladelse afslås, den kombinerede tilladelse ikke ændres, ikke forlænges eller inddrages på grundlag af kriterier, der er fastsat i EU-retten eller national lovgivning, skal dette begrundes i den skriftlige meddelelse.

2. En afgørelse, hvorved ansøgningen om en kombineret tilladelse afslås, eller den kombinerede tilladelse ikke ændres, ikke forlænges eller inddrages, skal kunne anfægtes juridisk i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning. I den i stk. 1 omhandlede skriftlige meddelelse angives den domstol eller den kompetente administrative myndighed, hvortil den pågældende person kan indgive klage, og fristen for indgivelse deraf.

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

⇒ nyt

3. En ansøgning kan afvises på grund af antallet af indrejsetilladelser til tredjelandsstatsborgere, der kommer fra tredjelande for at arbejde, og behøver på dette grundlag ikke blive behandlet.

Artikel 9

Adgang til oplysninger

Medlemsstaterne gør det let at få adgang til og giver på anmodning:

a) ~~fra~~ tredjelandsstatsborgeren og den kommende arbejdsgiver passende oplysninger om al den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen ~~de dokumenter, der skal vedlægges, for at ansøgningen anses for fuldstændig.~~

↓ nyt

b) oplysninger om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier for tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer.

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

Artikel 10

Gebyrer

Medlemsstaterne kan opkræve gebyrer af ansøgerne, hvor det er relevant, for behandling af ansøgninger i henhold til dette direktiv. Sådanne gebyrers størrelse skal være forholdsmæssige ~~og de kan~~ modsvare de tjenester, der rent faktisk er ydet i forbindelse med behandling af ansøgninger og udstedelse af tilladelser.

Artikel 11

Rettigheder som følge af den kombinerede tilladelse

1. Hvis der er udstedt en kombineret tilladelse ~~i overensstemmelse med national lovgivning~~, skal den i gyldighedsperioden mindst give indehaveren ret til at:

a) indrejse og opholde sig på området i den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, forudsat at indehaveren opfylder alle indrejsekrav i overensstemmelse med den nationale lovgivning

b) færdes frit på hele området i den medlemsstat, der har udstedt den kombinerede tilladelse, inden for de begrænsninger, der er fastsat i den nationale lovgivning

c) udøve den specifikke beskæftigelsesaktivitet, der er tilladt ifølge den kombinerede tilladelse, i overensstemmelse med den nationale lovgivning

d) blive informeret om de rettigheder, der er knyttet til tilladelsen ifølge dette direktiv og/eller den nationale lovgivning.

2. Inden for den i stk. 1 omhandlede gyldighedsperiode tillader medlemsstaterne, at en indehaver af en kombineret tilladelse ansættes af en anden arbejdsgiver end den første arbejdsgiver, med hvem indehaveren af tilladelsen har indgået en arbejdskontrakt.

3. Inden for den i stk. 1 omhandlede gyldighedsperiode kan medlemsstaterne:

- (a) kræve, at et arbejdsgiverskift meddeles de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret
- (b) kræve, at et arbejdsgiverskift underkastes en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen.

Den ret, som indehaveren af en kombineret tilladelse har til at foretage et sådant arbejdsgiverskift, kan suspenderes i højst 30 dage, mens den pågældende medlemsstat undersøger arbejdsmarkedssituationen og kontrollerer, at kravene i EU-retten eller national ret er opfyldt. Den pågældende medlemsstat kan modsætte sig arbejdsgiverskiftet inden for disse 30 dage.

4. Inden for den i stk. 1 omhandlede gyldighedsperiode må den kombinerede tilladelse ikke inddrages i en periode på mindst tre måneder, hvis indehaveren bliver arbejdsløs. Selv hvis denne periode på mindst tre måneder er udløbet, tillader medlemsstaterne tredjelandsstatsborgeren at opholde sig på deres område, indtil de kompetente myndigheder har truffet en afgørelse i henhold til stk. 3, litra b), alt efter hvad der er relevant.

KAPITEL III

RETEN TIL LIGEBEHANDLING

Artikel 12

Retten til ligebehandling

1. Arbejdstagere fra tredjelande, jf. artikel 3, stk. 1, litra b) og c), skal have ret til ligebehandling med statsborgerne i den medlemsstat, hvor de har ophold, hvad angår:

- a) arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har en bestemt beskæftigelse, herunder fordele som sådanne organisationer giver, uden at det berører de nationale bestemmelser om offentlig orden og offentlig sikkerhed
- c) uddannelse og erhvervsuddannelse
- d) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
- e) sociale sikringsgrene som defineret i forordning (EF) nr. 883/2004

f) skattefordele, forudsat at arbejdstageren betragtes som skattemæssigt hjemmehørende i den pågældende medlemsstat

↓ 2011/98/EU
⇒ nyt

g) adgang til varer og tjenester samt levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer til opnåelse af ⇒ adgang til privat og socialt boligbyggeri ⇐ boliger, jf. national lovgivning, uden at dette berører aftalefriheden i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning

↓ 2011/98/EU

h) rådgivningstjenester fra arbejdsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan begrænse retten til ligebehandling:

a) i henhold til stk. 1, litra c), ved:

i) at begrænse anvendelsen heraf til de arbejdstagere fra tredjelande, der er eller har været i beskæftigelse, og som er registreret som arbejdsløse

ii) at udelukke de arbejdstagere fra tredjelande, der har fået indrejsetilladelse til deres område i overensstemmelse med direktiv 2016/801/EU ~~2004/114/EF~~

iii) at udelukke stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån

↓ 2011/98/EU
⇒ nyt

iv) at indføre specifikke krav, herunder krav om sprogkundskaber og betaling af undervisningsgebyrer, i henhold til national lovgivning for at få adgang til universitetsuddannelse og videregående uddannelse og erhvervsuddannelse ⇒ og -praktik ⇐, der ikke hænger direkte sammen med den specifikke beskæftigelsesaktivitet

↓ 2011/98/EU

b) ved at begrænse de rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der følger af stk. 1, litra e), men kan ikke begrænse disse rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er i beskæftigelse, eller som har været beskæftiget i mindst seks måneder, og som er registreret som arbejdsløse.

Medlemsstaterne kan endvidere beslutte, at stk. 1, litra e), for så vidt angår familieydelse ikke skal finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som har fået tilladelse til arbejde på en medlemsstats område for et tidsrum på ikke over seks måneder, på tredjelandsstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse med henblik på studier, ~~eller på tredjelandsstatsborgere, der fået arbejdstilladelse på grundlag af et visum~~

c) i henhold til stk. 1, litra f), med hensyn til skattefordele ved at begrænse dens anvendelse til situationer, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for

familiemedlemmerne til en arbejdstager fra et tredjeland, som vedkommende ansøger om fordele for, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.

d) i henhold til stk. 1, litra g), ved:

i) at begrænse anvendelsen heraf til de arbejdstagere fra tredjelands, der er i beskæftigelse

↓ 2011/98/EU

⇒ nyt

ii) at begrænse adgangen til ⇒ socialt boligbyggeri ⇐ ~~boliger~~.

↓ 2011/98/EU

3. Retten til ligebehandling i stk. 1 berører ikke medlemsstatens ret til at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse, der er udstedt i henhold til dette direktiv, en opholdstilladelse, der er udstedt til andre formål end arbejde, eller enhver anden tilladelse til at arbejde i en medlemsstat.

4. Arbejdstagere fra tredjelands, der flytter til et tredjeland, eller deres efterladte, der har ophold i et tredjeland og afleder deres rettigheder fra disse arbejdstagere, får udbetalt lovbestemte pensioner ved alderdom, invaliditet eller dødsfald, der er baseret på arbejdstagerens tidligere beskæftigelse og erhvervet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, på samme vilkår og med samme satser som statsborgere i de pågældende medlemsstater, når de flytter til et tredjeland.

↓ nyt

Artikel 13

Overvågning, risikovurdering, inspektioner og sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter foranstaltninger til forebyggelse af mulige tilfælde af arbejdsgiveres overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 12. Forebyggende foranstaltninger omfatter overvågning, vurdering og, hvor det er hensigtsmæssigt, inspektioner i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af arbejdsgiveres overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 12. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.

3. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstilsynet eller andre kompetente myndigheder og, hvis dette er fastlagt i national ret for så vidt angår nationale arbejdstagere, organisationer, der repræsenterer arbejdstagernes interesser, har adgang til arbejdspladsen.

Artikel 14

Klager og domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der er effektive mekanismer, hvorigennem arbejdstagere fra tredjelands kan indgive klager over deres arbejdsgivere:

- a) direkte eller
- b) gennem tredjeparter, som i henhold til kriterierne i national ret har en legitim interesse i at sikre, at dette direktiv overholdes, eller
- c) gennem en kompetent myndighed i medlemsstaten, når national ret giver mulighed herfor.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tredjeparter som omhandlet i stk. 1, litra b), enten på vegne af eller til støtte for en arbejdstager fra et tredjeland, med dennes godkendelse kan indlede enhver form for retslig og/eller administrativ procedure med det formål at sikre, at dette direktiv overholdes.
3. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagere fra tredjelande har samme adgang som statsborgere i den medlemsstat, hvor de har ophold, hvad angår:
- a) foranstaltninger til beskyttelse mod afskedigelse eller anden ufordelagtig behandling fra arbejdsgiverens side som reaktion på en klage inden for virksomheden eller
- b) enhver form for retslig og/eller administrativ procedure med det formål at sikre, at dette direktiv overholdes.

↓ 2011/98/EU

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel ~~1513~~

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
- a) EU-retten, herunder bilaterale og multilaterale aftaler mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et eller flere tredjelande på den anden side og
- b) bilaterale eller multilaterale aftaler mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde bestemmelser, der er gunstigere for de personer, der er omfattet af direktivet.

↓ 2011/98/EU
⇒ nyt

Artikel ~~1614~~

Oplysninger til offentligheden

Hver medlemsstat ~~stiller regelmæssigt ajourførte oplysninger til rådighed~~ ⇒ stiller regelmæssigt lettilgængelige ajourførte oplysninger til rådighed ⇐ for den brede offentlighed;

- a) om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold på deres område med henblik på arbejde;

↓ nyt

- b) om al den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen
- c) om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og retssikkerhedsgarantier for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

⇒ nyt

Artikel 1745

Rapporter

1. Kommissionen aflægger regelmæssigt og første gang senest den ~~25. december 2016~~ [...] ~~25. december 2016~~ rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer.
2. Medlemsstaterne sender hvert år og første gang senest den ~~25. december 2014~~ [...] Kommissionen (Eurostat) statistiske oplysninger om det antal tredjelandstatsborgere, der har fået bevilget en kombineret tilladelse i det foregående kalenderår, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse⁶⁰.
⇒ Disse statistikker skal være baseret på referenceperioder på et kalenderår, være opdelt efter type afgørelse, begrundelse, gyldighedsperiode og statsborgerskab og fremsendes senest seks måneder efter referenceperiodens udløb. ←

↓ 2011/98/EU (tilpasset)

Artikel 1816

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, litra c), artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1 og 3, artikel 5, stk. 2, andet afsnit, artikel 7, stk. 1, artikel 9, artikel 11, stk. 2 til 4, artikel 12, stk. 1, litra g), artikel 12, stk. 2, litra b), andet afsnit, artikel 12, litra d), nr. ii), artikel 13, artikel 14 og artikel 16 ~~af dette direktiv~~ senest [to år efter direktivets ikrafttræden] ~~den 25. december 2013~~. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~ De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne

⁶⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning. ☒

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale ~~retsforordninger~~ ☒ love og bestemmelser ☒, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

☒ Artikel 19 ☒

☒ Ophævelse ☒

☒ Direktiv 2011/98/EU, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra *[dagen efter den dato, der er fastsat i dette direktivs artikel 18, stk. 1, første afsnit]*, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I, del B, angivne frist for direktivets gennemførelse i national ret. ☒

☒ Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II. ☒

Artikel ~~2017~~

Ikrafttræden ☒ og anvendelse ☒

Dette direktiv træder i kraft ☒ på tyvende ☒ dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

☒ Artikel 1, artikel 2, litra a) og b), artikel 2, litra d) og e), artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, litra a), b), f) og h) til k), artikel 3, stk. 3 og 4, artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 1, 3 og 4, artikel 6, artikel 7, stk. 2, artikel 8, artikel 10, artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1, litra a) til f) og h), artikel 12, stk. 2, litra a) og c), artikel 12, stk. 2, litra d), nr. i), artikel 12, stk. 3 og 4, og artikel 15 finder anvendelse fra *[dagen efter datoen i artikel 18, stk. 1, første afsnit]*. ☒

↓ 2011/98/EU

Artikel ~~2118~~

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand